

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๐/๒๕๕๒

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง ศาลจังหวัดระยองส่งคำโต้แย้งของผู้ร้อง (นางยุพินรัตน์ แสงอรุณ) ในคดีหมายเลขคำที่ ๔๖๐๕/๒๕๕๑ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๖๐ มาตรา ๘๔ (๑) และ (๕) หรือไม่ และรูปแบบและกระบวนการตราพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ขอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ หรือไม่

ศาลจังหวัดระยองส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

- ๒ -

๑. นางยุพินรัตน์ แสงอรุณ เป็นผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอครอบครองทรัพย์สินต่อศาลจังหวัดระยอง โดยบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เป็นผู้คัดค้าน ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินพิพาท ที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๓๕๘ และโฉนดเลขที่ ๓๔๖๓๒ , ๓๔๖๓๓ , ๓๔๖๓๔ , ๓๔๖๕๕ , ๓๐๕๖๑ , ๓๔๔๕๑ , ๓๖๗๕๗ , ๓๐๕๒๓ ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จากนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๘ เป็นเงินจำนวนสี่ล้านบาท และนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา ได้ส่งมอบการครอบครองที่ดินดังกล่าวในวันทำสัญญา ผู้ร้องได้ครอบครองพักอาศัยและใช้ประโยชน์ โดยปลูกบ้านและพืชผลทางเกษตรกรรมมาตลอดเกินกว่าสิบปี ผู้ร้องจึงมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยการครอบครองปรักษ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๘๒ จึงขอให้ศาลมีคำสั่งให้ไต่สวนคำร้องและให้ผู้ร้องได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยการครอบครองปรักษ์

๒. ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านได้รับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพลูกหนี้ราย บริษัท เอ แอล โอเวอร์ซีเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด จากบริษัท บริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด โดยชอบด้วยกฎหมาย และมีหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันส่วนหนึ่ง คือ ที่ดินที่พิพาทซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองทรัพย์ดังกล่าวเป็นประกันหนึ่งของลูกหนี้ หลังจากผู้คัดค้านได้รับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของ บริษัท เอ แอล โอเวอร์ซีเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผู้คัดค้านก็ได้ดำเนินการตามกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ โดยติดต่อกับลูกหนี้เพื่อเจรจาหาข้อยุติ แต่ไม่เป็นผล คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจึงมีมติอนุมัติให้ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และดำเนินคดีล้มละลายกับลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน และผู้จำนอง ซึ่งในการบังคับจำนองที่ดินที่พิพาทดังกล่าว ผู้คัดค้านมีหนังสือบอกกล่าวบังคับจำนองไปยังลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน และผู้จำนอง แต่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน และผู้จำนอง ก็มีได้ชำระหนี้ ผู้คัดค้านจึงนำที่ดินที่พิพาทซึ่งเป็นหลักประกันขายทอดตลาดโดยปฏิบัติตามขั้นตอนตามกฎหมายทุกประการ แต่ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดเข้าสู่วราคารา ผู้คัดค้านจึงงดการขายและโอนที่ดินที่พิพาทมาเป็นของผู้คัดค้านในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่พึงได้รับจากการขายทอดตลาดซึ่งเป็นไปตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.

๒๕๔๔ และได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ที่ดินที่พิพาทจึงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านโดยชอบด้วยกฎหมาย

การที่ผู้ร้องอ้างว่าได้ซื้อที่ดินที่พิพาทจากนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๘ โดยได้ครอบครองเพื่อพักอาศัยและใช้ประโยชน์มาตลอดเกินกว่าสิบปีก็ตาม แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการซื้อขายที่ดินที่พิพาทในคดีนี้ที่ผู้ร้องได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด การได้มาซึ่งที่ดินที่พิพาทจึงเป็นการได้มาโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม เมื่อสิทธิของผู้ร้องมิได้จดทะเบียนก็จะทำการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนไม่ได้ และสิทธิที่ยังไม่จดทะเบียนนี้จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้คัดค้านซึ่งเป็นบุคคลภายนอกและได้ที่ดินโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริตไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๒๕๕ วรรคสอง นอกจากนี้ผู้ร้องก็ไม่อาจยกสิทธิครอบครองปรบักษ์ขึ้นต่อสู้ได้ เนื่องจากสิทธิครอบครองปรบักษ์ขาดตอนไปแล้วตั้งแต่ผู้คัดค้านได้รับโอนทางทะเบียน อีกทั้งปรากฏว่าผู้คัดค้านรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่พิพาทยังไม่ครบสิบปี ดังนั้นจะถือว่าผู้ร้องมีการครอบครองปรบักษ์ต่อผู้คัดค้านครบเวลาได้กรรมสิทธิ์หาได้ไม่ นอกจากนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอครอบครองปรบักษ์โดยใช้สิทธิไม่สุจริต เนื่องจากการซื้อขายที่ดินที่พิพาทระหว่างผู้ร้องกับนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา ไม่มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย และระหว่างที่ผู้คัดค้านดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้และมีการเจรจากับลูกหนี้ ผู้ค้าประกัน ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องเข้ามาโต้แย้งกรรมสิทธิ์แต่อย่างใด

ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลจังหวัดระยองส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุผลดังนี้

(๑) รูปแบบและกระบวนการตราพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการประชุมของฝ่ายนิติบัญญัติไม่ครบองค์ประชุมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ กล่าวคือ จะต้องมิใช่สมาชิกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาจึงจะเป็นองค์ประชุม แต่ร่างพระราชกำหนดดังกล่าวไม่ครบองค์ประชุมทั้งวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เป็นผลให้พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย

- ๔ -

พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยทำนองเดียวกันตามคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๑

(๒) เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้คัดค้านได้โอนที่ดินที่พาทาให้เป็นของตนเองตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๖ ของพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งข้อความตามมาตราดังกล่าวขัดกับหลักความเสมอภาค หลักความได้สัดส่วน เนื่องจากการที่ได้รับโอนสิทธิการรับจ้างจากนายบุญเลิศ อัจฉริยะปัญญา ไม่มีการบอกกล่าวบังคับจ้างงานเป็นหนังสือ ไม่มีการฟ้องร้อง หรือดำเนินการบังคับคดีตามกฎหมาย เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ขัดต่อหลักนิติรัฐ เป็นการจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๒๕ และขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๒๘ ซึ่งต้องมีการบอกกล่าวให้ลูกหนี้ชำระหนี้ภายในระยะเวลาอันสมควร และผู้รับจ้างจะต้องฟ้องบังคับจ้างงานต่อศาล เพื่อให้ศาลพิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจ้าง และให้ขายทอดตลาดโดยการยึดทรัพย์ของเจ้าพนักงานบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๐๔ มาตรา ๓๐๖ และมาตรา ๓๐๕ ตามลำดับ แต่พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ได้มีการกระทำความดังกล่าว ซึ่งขัดต่อหลักนิติธรรม เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๒๕ ตลอดจนสิทธิในทรัพย์สินซึ่งย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ อีกทั้งเจ้าหน้าที่หรือองค์กรตามพระราชกำหนดดังกล่าวไม่ใช่ศาล การที่ผู้คัดค้านได้รับการโอนทรัพย์สินมาโดยอาศัยพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๖ จึงเป็นการโอนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์อันต่อคุณภาพของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ อีกทั้งเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๕ ซึ่งเป็นการจำกัด

- ๕ -

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเป็นหน่วยงานทางปกครอง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแทรกแซงเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นการผูกขาดตัดตอนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๑) และ (๕)

ศาลจังหวัดระยองพิเคราะห์แล้ว อนุญาตให้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยต่อไป และสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๐ วรรคสาม

ตุลาการประจำคดีตรวจคำร้องแล้วมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๗

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า ศาลจังหวัดระยองได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดระยองว่า เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ศาลจังหวัดระยองได้นัดพร้อมเพื่อสอบผู้ร้อง กรณีที่ผู้ร้องถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดก่อนยื่นคำร้อง จึงไม่มีอำนาจจัดการทรัพย์สินหรือยื่นคำร้องในคดีนี้ แต่ผู้ร้องเพิกเฉยไม่มาดำเนินคดีภายในเวลาที่ศาลกำหนด โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ศาลจึงถือว่าผู้ร้องทิ้งคำร้องและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และต่อมาศาลจังหวัดระยองได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาคดีว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ทนายความของผู้คัดค้านได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลายื่นอุทธรณ์ ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้คัดค้านขยายเวลายื่นอุทธรณ์ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ บัดนี้พ้นกำหนดที่ศาลมีคำสั่งอนุญาต ศาลมีคำสั่งว่าผู้ร้องทิ้งคำร้อง ไม่มีคู่ความอุทธรณ์ คดีถึงที่สุดแล้ว

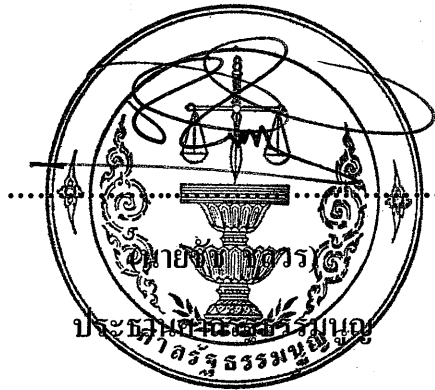
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ร้องทิ้งคำร้องและศาลจังหวัดระยองสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โดยไม่มีคู่ความอุทธรณ์ คดีถึงที่สุด จึงไม่มีกรณีที่ศาลจังหวัดระยองจะนำบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้บังคับแก่คดีนี้

- ๖ -

การพิจารณาคำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยและไม่เป็นประโยชน์แก่คดี
อีกต่อไป กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง
ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓
วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๓ -

(คำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)

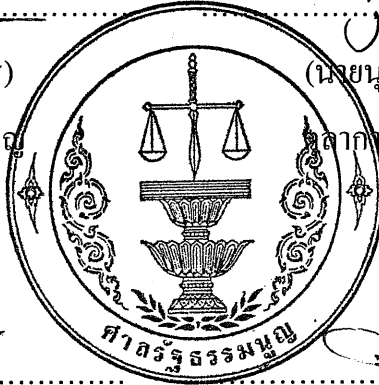
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุพผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ